

Poul Sørensen: Da mit navn har været blandet ind i debatten et par gange, vil jeg gøre et par bemærkninger til det forslag, som er fremsat her.

Jeg skal ikke nægte, at jeg på det område, som her drøftes, arbejdsløshedskasserne, er en skuffet mand. Jeg har forsøgt at medvirke til i adskillige forhandlinger gennem årene, for kort tid siden i en kommission og senere i et udvalgsarbejde, at få moderniseret arbejdsløshedslovgivningen her i landet. Det har været ganske umuligt at ændre ved den struktur, som vi har levet under igennem mange, mange år, og det ejendommelige er, som det også allerede har været nævnt, at den mand, der under disse forhandlinger har givet udtryk for de mest moderne og imødekommende tanker, er det ærede medlem hr. Hans Rasmussen. Efter det ærede medlems tale i dag kan det høje tings ærede medlemmer sikkert forstå, at min skuffelse i det spørgsmål ikke er blevet mindre. Noget mere afvisende, noget efter min mening mere reaktionært end de synspunkter, det ærede medlem fremførte her, skal man vist lede længe efter.

Jeg vil gerne for mit vedkommende gøre den betragtning gældende, som måske også kan medvirke til at belyse hele situationen, at der jo er sket en ændring på arbejdsmarkedet i den sidste tid. Det beder jeg også ærede medlemmer tage med i deres overvejelser. For et år, måske halvandet år siden hørte vi en voldsom tale fra De samvirkende Fagforbunds side mod de nydannede funktionærorganisationer — i gamle dage kaldte man dem vist de gule organisationer — og det var ikke småting, der blev sagt imod dem; men i de sidste måneder har man stiftet bekendtskab med helt andre toner. De samvirkende Fagforbund indbyder oven i købet disse organisationer til forhandling og samarbejde. På de vilkår, der angives, har det ikke kunnet accepteres, og det forstår jeg meget vel. Denne side af sagen må tages med i overvejelserne, når man skal bedømme den afgjorte ændring, der er foregået i hele arbejdsmarkedets struktur.

Jeg vil også gerne gøre det synspunkt gældende, at jeg i og for sig godt forstår, at de, der i årevis og måske et langt liv igennem har arbejdet med deres arbejdsløshedskasser, tjent den sag og tjent den godt, bliver

meget harme, hvis andre begynder at blande sig ind i det, de nu mener at have patent på. Det er jo det, vi har stået over for, hver gang vi har drøftet spørgsmålet, og det har selvfølgelig været medvirkende til, at det har været ganske omsonst at tale om en ændring i opbygningen af arbejdsløshedskasserne. Men se, det, vi ønsker at nå frem til med vort lovforslag, har ikke spor med det at gøre. De må beholde alt det, de har — jeg mener, det er forkert — det er jo ikke hensigten at fratage hverken det ærede medlem hr. Hans Rasmussen eller andre fagforeningsledere det, de altså selv mener at have vundet hævde på. Vi ønsker at komme den gruppe i møde, som siger: vi vil ikke ind i en situation som den, funktionærer var inde i, da Agnete Hansen-sagen i Århus var på tale. Man kan være imod det synspunkt, men det er dog et synspunkt: vi vil ikke ind i en sådan situation, vi vil ikke presses ind i noget lignende, og vi vil altså ikke være medlemmer af De samvirkende Fagforbund, og ud fra det synspunkt fremsætter vi vort lovforslag, som har til hensigt at skaffe denne del af funktionærstanden en arbejdsløshedskasse.

Man skulle dog tro, det var en hæderlig og god ting, man her forsøgte at få gennemført, og derfor er det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale her i dag mig ganske uforståelig. Men den bringer selvfølgelig klarhed i sagen, og jeg kan i og for sig ikke sige, at jeg med hensyn til fremme af sagen har været ked af den tale. Der er, som det også er blevet sagt af de to øvrige regeringspartiers ordførere, vist forståelse for denne sag.

Det, vi vil have fremmet med et udvalgsarbejde, er simpelt hen spørgsmålet om en arbejdsløshedskasse for de funktionærer, der ikke ønsker at være medlemmer af De samvirkende Fagforbund, og mon ikke flertallet af befolkningen vil kunne stå bag et sådant ønske og et sådant arbejde? Der kan måske fremføres ting, som skal være anderledes, men det vil jeg tro at alle vi, der har fremsat lovforslaget, er tilbøjelige til at gå ind i en overvejelse af.

Det er muligt, man ikke i dag kan få besked på, om det mål, vi har sat os, altså en ny arbejdsløshedskasse for funktionærer parallel med handels- og kontorfunktionærernes, vil kunne støttes af et flertal her i